

I. ĐỌC HIỂU (5.0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Người ta nói: “Ăn cho mình, mặc cho người”, có lẽ nhiều phần đúng. Cô gái một mình trong hang sâu chắc không váy xoè váy ngắn, không mắt xanh môi đỏ, không tô đỏ chót móng chân móng tay. Anh thanh niên đi tát nước hay câu cá ngoài cánh đồng vắng chắc không chải đầu mượt bằng sáp thơm, áo sơ-mi là phẳng tấp... Trang phục không có pháp luật nào can thiệp, nhưng có những quy tắc ngầm phải tuân thủ, đó là văn hoá xã hội. Đi đám cưới không thể lòi thối lệch thếch, mặt nhọ nhem, chân tay lấm bùn. Đi dự đám tang không được mặc áo quần loè loẹt, nói cười oang oang.

(Ngữ văn 9, tập Hai, trang 9, NXB Giáo dục 2008)

Câu 1 (1.0 điểm). Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích.

Câu 2 (1.0 điểm). Chỉ ra và gọi tên thành phần biệt lập được sử dụng trong câu: “Anh thanh niên đi tát nước hay câu cá ngoài cánh đồng vắng chắc không chải đầu mượt bằng sáp thơm, áo sơ-mi là phẳng tấp...”.

Câu 3 (1.0 điểm). Tìm các từ ngữ tạo nên phép lập giữa những câu văn sau:

Trang phục không có pháp luật nào can thiệp, nhưng có những quy tắc ngầm phải tuân thủ, đó là văn hoá xã hội. Đi đám cưới không thể lòi thối lệch thếch, mặt nhọ nhem, chân tay lấm bùn. Đi dự đám tang không được mặc áo quần loè loẹt, nói cười oang oang.

Câu 4 (1.0 điểm). Nêu nội dung chính của đoạn trích.

Câu 5 (1.0 điểm). Em có đồng ý với quan điểm “mặc cho người” hay không? Vì sao?

II. LÀM VĂN (5.0 điểm)

Cảm nhận của em về đoạn thơ sau:

Ngày ngày mặt trời đi qua trên lăng
Thấy một mặt trời trong lăng rất đỏ.
Ngày ngày dòng người đi trong thương nhớ
Kết tràng hoa dâng bảy mươi chín mùa xuân...

Bác nằm trong giấc ngủ bình yên
Giữa một vầng trăng sáng dịu hiền
Vẫn biết trời xanh là mãi mãi
Mà sao nghe nhói ở trong tim!

(Viễn Phương, *Viếng lăng Bác*, Ngữ văn 9,
tập Hai, trang 58, NXB Giáo dục 2008)

Hết